

ಸವಿ ಸವಿ ನೆನಪು..

ನಾಟಕಾಭಿನಯ; ನೆನಪುಗಳೇ ಸಾಲು ಸಾಲು

ಒಮ್ಮೆ ಮಾಸ್ವರ್ ಹಿರಣ್ಣಯ್ಯನವರು ನನ್ನ ನಾಟಕಾಭಿನಯವನ್ನು ನೋಡಿ 'ಭೇಶ್' ನಿಮ್ಮ ಸಮಯ ಸ್ಪೂರ್ತಿಯ ಚಮತ್ಕಾರ ಮೆಚ್ಚಬೇಕಾದ್ದೆ ಎಂದಿದ್ದಲ್ಲದೆ 'ಬೆಸ್ಟ್ ಆಕ್ಟರ್' ಪುರಸ್ಕಾರ ಘೋಷಿಸಿದರು. ಸಿನಿಮಾ ತಾರೆ ಮತ್ತು ಕಿರುತೆರೆಯ ಚಂದ್ರಕಲಾ ಅವರಿಂದ ಕಪ್ ಮತ್ತು ಸರ್ಟಿಫಿಕೇಟ್ ಪಡೆದಾಗ ಭೂಲೋಕ ಗೆದ್ದಂತಹ ಸಂತಸ ಮನದಲ್ಲೆ.

■ ಚಿತ್ರ-ಬರಹ: ಎಸ್.ವಿಜಯ ಗುರುರಾಜ

ಪ್ರಟಾಣಿ ಕಿರಿಗೆಯುಟ್ಟು ನನ್ನ ಗೆಳತಿಗೆ ನಾನು ಗಂಡನಾಗಿ ಷರಾಯಿ, ಷರಬು ಮತ್ತು ತಲೆಗೂದಲು ಕಾಣದಂತೆ ಹ್ಯಾಟ್ ಧರಿಸಿ 'ವಿಪರೀತಕ್ಕೆ ಬಂತು ಸಂಸಾರ' ಎಂಬ ನಾಟಕವನ್ನು ನಾನು ಮಾಡಿದಾಗ ನನಗೆ 10 ವರ್ಷ. ನಮ್ಮೂರು ಚಿಕ್ಕಬಳ್ಳಾಪುರ ಅಲ್ಲಿನ ಗರ್ಲ್ಸ್ ಗೌರ್ನಮೆಂಟ್ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಮಿಡ್ಲ್ ಸ್ಕೂಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಓದುತ್ತಿದ್ದಾಗ ನಾವೇ ನಮ್ಮ ಮನೆಯ ಹಿತ್ತಲಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಕ್ಟೀಸ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ನಮ್ಮ ಶಾಲೆಯ ವಾರ್ಷಿಕೋತ್ಸವಕ್ಕಾಗಿ ತಯಾರಾಗಿದ್ದೆವು. ಇಲ್ಲಿನ ಟೌನ್ ಹಾಲ್‌ನಲ್ಲಿ ನಡೆದ ನಾಟಕವನ್ನೂ ನಾನೇ ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಿರ್ವಹಿಸಿದ್ದೆ. ನಾಟಕ ನೋಡಿದ ಎಲ್ಲರೂ ಮೆಚ್ಚುಗೆ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದಾಗ ನನ್ನ ಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿದ ಪ್ರಶಂಸೆ ನನ್ನಲ್ಲಿ ಸಾರ್ಥಕವಾದ ಮನೋಭಾವ ಸೃಷ್ಟಿಸಿತ್ತು. ಈಗ 55 ವರ್ಷವಾದರೂ ಆ ನೆನಪು ಇನ್ನೂ ಮನದಾಳದಿಂದ ಮಾಸ್ತಿಲ್ಲ.

ನಮ್ಮ ಹೆಡ್ ಮಾಸ್ವರ್ ಸಹ ಹೊಗಳಿ ಬೆನ್ನು ತಟ್ಟಿದ್ದರು. ಅದಾಗಿ ಆಗಸ್ಟ್ 15 ರ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ದಿನಕ್ಕಾಗಿ ಅಮ್ಮನ ಬಿಳಿ ಜರಿ ಸೀರೆಯುಟ್ಟು, ಉದ್ದನೆಯ ಕೂದಲನ್ನು ಹರಬಿಸಿಕೊಂಡು, ಕಿರೀಟ ತೊಟ್ಟು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಬಾವುಟ ಹಿಡಿದು ಭಾರತಾಂಬೆಯಂತೆ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ನಿಂತಾಗ ಪ್ರೆಮರಿ ಶಾಲೆಯ ಪುಟ್ಟ ಮಕ್ಕಳು ನರ್ತಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆ ನನ್ನ ಪಾತ್ರ ನನಗೆ ಹೆಮ್ಮೆಯನಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ನನಗೆ ನೃತ್ಯಕ್ಕಿಂತ ಯಾವ ಪಾತ್ರವಾದರೂ ಸರಿ ಬಣ್ಣ ಹಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಪಾತ್ರ ಮಾಡುವುದೇ ಖುಷಿ ತರುತ್ತಿತ್ತು.

ಹೈಸ್ಕೂಲ್ ಮುಗಿಸಿ ಮದುವೆಯಾಗಿ ಬೆಂಗಳೂರು ಸೇರಿ ಮಕ್ಕಳಾದರೂ ನಾಟಕದ ಕನಸು ಮನದಲ್ಲೇ ಮಂಡಿಗೆಯಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಮಕ್ಕಳು ಸ್ವಲ್ಪ ಬೆಳೆದಾಗ ಅಂದರೆ 35 ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ರಾಜಾಜಿನಗರದ ಯುವತಿ ಮಂಡಲಿಗೆ ಸೇರಿದ ವರ್ಷವೇ 'ಕೆರೆಗೆ ಹಾರ' ಎಂಬ ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಅಭಿನಯಿಸುವ ಅವಕಾಶ ದೊರೆಯಿತು. ಕೆರೆಗೆ ಹಾರವಾಗುವ ಸೊಸೆಯ ತಾಯಿಯ ಪಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣೀರು ಉಕ್ಕಿಸುವ ದುಃಖಿತಪ್ಪ ತಾಯಿಯ ಪಾತ್ರ ನನ್ನದಾಗಿತ್ತು. ಆ ನಾಟಕವನ್ನು ಅಕ್ಕಮಹಾದೇವಿ ಬಳಗ, ಯಲಹಂಕ, ಮೊದಲಾದ ಕಡೆ ಆ ನಾಟಕ ಅಭೂತಪೂರ್ಣವಾಗಿತ್ತು.

ಜತೆಗೆ ಏಕ ಪಾತ್ರಾಭಿನಯ ಅಂದರೆ 5 ಪಾತ್ರವುಳ್ಳ 'ಕಿವುಡರ ಸಂಸಾರ' ಎಂಬ ಕಥಾವಸ್ತುವನ್ನು ನಾನೇ ಬರೆದು ನಾನೊಬ್ಬಳೇ ಅಷ್ಟೂ ಪಾತ್ರಗಳನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಿದಾಗ ಎಲ್ಲರೂ ನಕ್ಕು ನಕ್ಕು ಸುಸ್ತಾಗಿದ್ದರು. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದ ಹಿರಿಯ ವ್ಯಕ್ತಿಯೊಬ್ಬರು 'ಒಪ್ಪ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದೆಯಮ್ಮ; ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ಕೇಳಿಯೂ ಕೇಳದಂತಿದ್ದರೆ ಎಲ್ಲವೂ ಸುಸೂತ್ರ' ಎಂದು ಪ್ರಸಂಶಿಸಿದ್ದರು. ಅದೇ ಏಕಪಾತ್ರಾಭಿನಯವನ್ನು ರೈಂಕಾರ್ ಸಂಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದಾಗ 25 ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ನಟ ಸುಂದರಶ್ರೀಯವರು ನನ್ನ ಪಾತ್ರವನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿ

ಪುರಸ್ಕರಿಸಿದ್ದು ಕೂಡ ಸವಿನೆನಪಿನ ಸಾಲಿನಲ್ಲೇ ಸೇರಿದೆ. ಅದು ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಯವನಿಕಾ ಸಭಾಂಗಣದಲ್ಲಿ ನಡೆದ ನಾಟಕ ಪ್ರಸಂಗ. ಗಯ್ಯಾಳಿ ಅತ್ತೆಯ ಪಾತ್ರ ನನ್ನದು. ಅದನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಕರೆಂಟ್ ಹೋಯಿತು. ಆ ಸಮಯವನ್ನು ವ್ಯರ್ಥ ಮಾಡದೆ ಸೊಸೆಯನ್ನು ಕರೆದು 'ಬಾರ ಸೋಮಾರಿ ನೀರ್ ತಂದು ಕೊಡು, ಏನ್ ಸೆಬೆ ಬೇರೆ ಬೀಸಣ್ಣೇಲಿ ಗಾಳಿ ಬೀಸು ಬಾ, ನಿನ್ನ ಹಾಗೆ ಈ ಕರೆಂಟು ಕಳುಟಿ ಮಾಡುತ್ತೆ' ಎಂದು ಜೋರು ಮಾಡಿ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರನ್ನು ನಗಿಸಿದ್ದೆ. ಅತಿಥಿಗಳಾಗಿ ಬಂದಿದ್ದ ಮಾಸ್ವರ್ ಹಿರಣ್ಣಯ್ಯನವರು 'ಭೇಶ್' ನಿಮ್ಮ ಸಮಯ ಸ್ಪೂರ್ತಿಯ ಚಮತ್ಕಾರ ಮೆಚ್ಚಬೇಕಾದ್ದೆ ಎಂದಿದ್ದಲ್ಲದೆ 'ಬೆಸ್ಟ್ ಆಕ್ಟರ್' ಪುರಸ್ಕಾರ ನೀಡಿದರು. ಸಿನಿಮಾ ತಾರೆ ಮತ್ತು ಕಿರುತೆರೆಯ ಚಂದ್ರಕಲಾ ಅವರಿಂದ ಕಪ್ ಮತ್ತು ಸರ್ಟಿಫಿಕೇಟ್ ಪಡೆದಾಗ ಭೂ ಲೋಕ ಗೆದ್ದಂತಹ ಸಂತಸ ಮನದಲ್ಲೆ.

ಹೀಗೆ ಅನೇಕ ನಾಟಕಗಳಲ್ಲಿ ಪಾತ್ರ ಮಾಡಿ ಬಹುಮಾನ ಪಡೆಯುತ್ತಲೇ ಇದ್ದೆ. ನಾಟಕವೆಂದರೆ ಹುಚ್ಚಿದ್ದರಿಂದ ಮೊದಲಿನಿಂದಲೂ ನಾನು ಮತ್ತು ನನ್ನ ಯಜಮಾನರು ಮಲ್ಲೇಶ್ವರದ ಮಾರ್ಕೆಟ್ ಬಳಿ ಇರುವ 'ಗೋಖಲೆ ಡ್ರಾಮಾ ಸೆಂಟರ್' ನಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಚಂದ್ರು ಅವರ 'ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿ' ನಾಟಕವನ್ನು ನೋಡುತ್ತಲೇ ಇದ್ದೆವು. ಪೌರಾಣಿಕವಾಗಲಿ ಸಾಮಾಜಿಕವಾಗಲಿ, ಬಿಸಿಲಿರಲಿ ಮಳೆಯಿರಲಿ ನಾಟಕದ ಪ್ರಾಕ್ಟೀಸ್ ಅನ್ನು ತಪ್ಪಿಸುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಕೊಟ್ಟ ಪಾತ್ರಕ್ಕೆ ಜೀವ ತುಂಬಿ ಅಭಿನಯಿಸುವುದು ಅಭ್ಯಾಸವಾಗಿದೆ. ಅಭಿನಯಿಸಿದ ನಾಟಕಗಳ ಮತ್ತು ಹಿರಿಯ ಕಲಾವಿದರಿಂದ ಬಹುಮಾನ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವ ಫೋಟೋಗಳನ್ನೂ ಮತ್ತು ನಾಟಕದ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ನೋಡುವಾಗ ಮನದಲ್ಲಿ ಸವಿ ಸವಿ ನೆನಪುಗಳು ತುಂಬಿಕೊಂಡು ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಅಭಿನಯಿಸುವ ಹುಮ್ಮಸ್ಸು ಮೂಡುವುದಲ್ಲದೆ ಒಂದು ರೀತಿಯ ಆತ್ಮ ಸಂತೋಷವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತದೆ.